

EEN HOTEL VOL BUITENAARDSE MONSTERS

(Die Außerirdischen san da!)

Blijspel in drie bedrijven

door

NORBERT GRÖß

vertaling

Adrie Kuik

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN HOTEL VOL BUITENAARDSE MONSTERS - DIE AUßERIRDISCHEN SAN DA!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J. HEMMINK-KAMP** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Greet Vriendelijk - eigenares van hotel 'Woudrust'

Frieda Pollepel - haar kokkin

Jan-Klaas Pietersen - politieagent

Marion - zijn dochter

Peter Schrijver - journalist

Thomas Siecklic - hotelgast

Eugène Habecoté van Hooffen - hotelgast

Marie-Antoinette - zijn vrouw

zuster Paulien - verpleegster

Nori - buitenaards wezen

Rena - buitenaards wezen

de grote Tofoe - buitenaards wezen

DECOR:

Eerste en derde bedrijf: Begane grond van hotel 'Woudrust'. Receptie van het hotel met een balie, bankje met tafeltje. In het midden algemene opkomst. Links de keuken, kantoor, privé-vertrekken. Rechts het restauratie-gedeelte, de hotelkamers etc.

Tweede bedrijf: De eerste verdieping van hotel 'Woudrust', gang, ev. trapgat. Drie deuren met de nummers 4, 5, en 6, een deur met opschrift 'DOUCHE' en een deur met opschrift 'WC'.

EERSTE BEDRIJF

Er wordt hard geklopt op de deur midden.

GREET: *(op in ochtendjas van links)* Wat is dat voor lawaai om zes uur in de ochtend? *(opent de deur midden)*

JAN-KLAAS: Eindelijk doe je die deur eens open!

GREET: Zeg eens, heb je soms een klap van de molen gehad? Weet je wel hoe laat het is?

JAN-KLAAS: Ja, zes uur, maar er is iets afschuwelijks gebeurd!

GREET: Wat voor afschuwelijks is er dan gebeurd?

JAN-KLAAS: De marsmannetjes zijn hier geland.

GREET: Ben je nog dronken van gisteren?

JAN-KLAAS: Welnee, ik drink al twee dagen niets meer.

GREET: Dan heb je last van ontweningsverschijnselen.

JAN-KLAAS: Je moet me geloven. Iedereen in het dorp heeft 'm gezien, die vliegende schotel.

GREET: Ga toch weg! Je bent niet goed bij je hoofd.

JAN-KLAAS: Vraag maar aan mijn dochter Marion, die heeft 'm ook gezien.

GREET: Marion heeft 'm gezien? Nou, die zal er zo wel zijn, want ze heeft vandaag vroege dienst. Dan zal ik het haar wel vragen.

JAN-KLAAS: Ja, ze is al onderweg hier naar toe.

GREET: Maar waarom kom je uitgerekend naar mij toe?

JAN-KLAAS: Omdat die vliegende schotel achter jouw hotel ergens in het bos geland is.

GREET: Wat, achter mijn hotel?

JAN-KLAAS: Dat zeg ik toch?

GREET: Daar geloof ik helemaal niets van!

JAN-KLAAS: Je zal nog raar opkijken, wanneer de eerste monsters hier door de deur naar binnen komen.

GREET: Man, ga toch fietsen! Dit is te zot om aan te horen.

JAN-KLAAS: Ik heb de politie van Groot-Moechel al ingelicht en de vrijwillige brandweer is al onderweg hier naar toe. Bovendien heb ik de redactie van ons bokkeblad gewaarschuwd; die sturen zelfs een journalist met een fototoestel.

GREET: Dat komt mij heel slecht uit, uitgerekend nu het hele hotel is volgeboekt met vakantiegangers.

JAN-KLAAS: We mogen blij zijn dat we het overleven. Misschien worden we allemaal wel opgegeten.

GREET: Hou je nou eens stil! Misschien is dat ruimteschip, als het er tenminste een is, wel onbemand.

JAN-KLAAS: Dat geloof je toch zelf niet? Nee nee, er zullen heus wel van die afgrijselijke creaturen aan boord zijn. *(Frieda op van links, ook in ochtendjas, met krulspelden in het haar, ze gaapt luidruchtig. Jan-Klaas ziet Frieda en schreeuwt)* Aaaaahh!! Daar heb je ze al, die monsters.

FRIEDA: Wat is er met die bezopen smeris aan de hand?

GREET: Hij heeft een vliegende schotel gezien.

JAN-KLAAS: O ben jij het, Frieda? Ik dacht dat het eerste ruimtewezen er al was.

FRIEDA: Ik begrijp niet waar je het over hebt.

JAN-KLAAS: Er is een vliegende schotel achter het huis in het bos geland.

FRIEDA: Dadelijk zal er een vliegend kopje op jouw hoofd belanden, als jij nog langer zulke onzin blijft uitkramen.

JAN-KLAAS: Ik begrijp niet waarom niemand mij gelooft.

GREET: Jij hebt altijd zoveel dronkemenspraatjes dat niemand jou nog kan geloven.

JAN-KLAAS: Maar ik zeg toch dat iedereen in het dorp het gezien heeft. Bovendien zal Marion zo wel hier zijn, die heeft het ruimteschip ook gezien.

GREET: Daar ben ik dan ook heel erg benieuwd naar. Zo, ik moet mij nu gaan aankleden, want de nieuwe gasten zullen zo wel voor de deur staan.

FRIEDA: En ik ga naar de keuken, ik wacht alleen nog even op Marion.

GREET: Maak een beetje voort. De hotelgasten zullen zo wel aan het ontbijt verschijnen. *(af)*

JAN-KLAAS: Voor mij mag je gelijk wel een kop sterke koffie maken.

FRIEDA: Je bent zeker nog dizzy van gisteren, hè?

JAN-KLAAS: Wat denken jullie wel niet van mij. Ik heb al in geen eeuwigheid meer iets gedronken.

FRIEDA: Hou toch op! Om de andere dag ben jij dronken. 't Is een schande.

JAN-KLAAS: Alleen op even dagen, gisteren was een oneven dag.

FRIEDA: Ik heb medelijden met jouw dochter. Die kan haar lol wel op met jou.

JAN-KLAAS: Reken maar! Die is er trots op dat haar vader hoofdagent van politie is van Oostervaart.

FRIEDA: Ga toch weg! Je hoeft je niets te verbeelden. Jouw geld gaat op aan de drank en zij moet bij ons als serveerster werken, zodat jullie thuis de eindjes aan elkaar kunnen knopen. Schandalig!

JAN-KLAAS: Bemoei je met je eigen zaken. Anders zal ik jou aan die marsmannetjes voeren.

FRIEDA: Pas jij maar op dat ze jou niet als eerste te pakken hebben.

JAN-KLAAS: Bij jou hebben ze meer vlees voor hun geld.

FRIEDA: Maar eerst willen ze een aperitiefje. En aangezien jij nog genoeg alcohol in je lichaam hebt, zullen ze de eerste veertien dagen wel dronken blijven.

MARION: (*midden op*) Hallo!

FRIEDA: Dag Marion. Weet je wat je vader staat te beweren? Dat hij een vliegende schotel heeft gezien.

MARION: Ik weet niet of het een vliegende schotel was, maar een of ander ruimteschip was het in ieder geval. Er was een felle lichtstraal over het dorp en toen zagen we hem achter het hotel neerstorten.

FRIEDA: Dan heeft hij dus toch niet uit zijn nek staan kletsen.

JAN-KLAAS: Geloof je me nu eindelijk?

FRIEDA: Misschien is het inderdaad wel waar. Ik maak het ontbijt in orde. Dek jij de tafels in de ontbijtzaal, Marion? (*grijpt naar haar krulspelden*) Verroest, ik heb de krulspelden nog in mijn haar. Nu moet ik voortmaken. (*links af*)

JAN-KLAAS: Toen Frieda hier binnen kwam, dacht ik dat ze een marsmannetje was.

MARION: (*glimlach*) Ze zullen er inderdaad wel niet veel anders uitzien.

JAN-KLAAS: Ja, wie weet. Bij het ruimteschip Enterprise hebben we kunnen zien, hoe ze erbij lopen.

MARION: Pappa, hou toch op! Dat was maar een film.

JAN-KLAAS: Er zal heus wel iets van waarheid inzitten. Zo, ik ga nu naar de keuken voor een kop koffie, daarna ga ik in het bos kijken.

MARION: Alsjeblieft, pappa, pas goed op je zelf!

JAN-KLAAS: Wees maar niet bang. Ze zullen mij wel met rust laten. Tot straks. (*af*)

MARION: Tot straks. (*terzijde*) Ach, misschien was het helemaal geen ruimteschip, maar gewoon een meteor of een komeet of zoiets. Maar nu eerst het ontbijt. De gasten zullen zo wel beneden zijn. (*wil rechts af. Thomas midden op, met weinig bagage*)

THOMAS: (*op, grijpt naar zijn hoofd en kreunt luidruchtig*) Auwauwauwauw!!

MARION: (*ziet hem*) Ook goede morgen. Voelt u zich niet goed?

THOMAS: Goede morgen. Nee nee, het gaat alweer, ik heb last van migraine. Mijn naam is Thomas Siecklic, ik heb hier een kamer gereserveerd. Of ben ik misschien te vroeg?

MARION: Dat maakt helemaal niets uit. U kunt meteen ontbijten, daarna laat ik u uw kamer zien.

THOMAS: Ontbijt? Op dit vroege uur krijg ik geen hap door mijn keel.

Ik heb namelijk een maagzweer.

MARION: Wilt u dan misschien een kop thee?

THOMAS: Ja, maar dan wel kruidenthee graag, zonder suiker vanwege de cariës.

MARION: Zoals u wenst, maar wilt u echt niets eten?

THOMAS: Misschien een bordje Brinta, vanwege de voedingsvezels. Mijn spijsvertering is namelijk te langzaam.

MARION: (*glimlach*) Interessant.

THOMAS: Vindt u dat echt interessant? Dan zal ik u iets over mijn vele andere kwalen vertellen.

MARION: Ja, maar eerst krijgt u van mij thee en Brinta.

GREET: (*op uit keuken*) Goede morgen.

MARION: Dit is meneer Siecklic, hij heeft een kamer gereserveerd.

GREET: Daar zijn we van op de hoogte. Een rustige kamer op het noorden, zonder zonlicht.

THOMAS: Dat is prima. Dat is beter voor al mijn kwalen.

MARION: Ik geef het wel even door aan de keuken. (*af*)

GREET: Wat voor kwalen heeft u dan allemaal?

THOMAS: Ongeveer alles. Van mijn grote teen tot aan mijn haarwortels. Ik ben één groot wrak.

GREET: Bij ons knapt u wel op. Marion zal u wel een beetje vertroetelen. U mag haar toch wel?

THOMAS: Ja, 't is een leuke meid. Maar bij meisjes krijg ik altijd vreselijk de hik en gaat mijn maag altijd heel hard knorren.

GREET: Dat gaat allemaal wel over. En al die andere kwalen zullen ook wel verdwijnen.

THOMAS: O ja, voor ik het vergeet, is er hier in het dorp een ziekenverzorgster of een verpleegkundige aanwezig?

GREET: Nee, hier in het dorp niet. Maar ik kan wel iemand uit de stad laten komen, mocht dat nodig zijn. Heeft u dan een verpleegster nodig?

THOMAS: Nog niet, maar zeer binnenkort wel, denk ik.

GREET: Dan doe ik dat. Maar komt u eerst mee ontbijten. (*beide rechts af*)

JAN-KLAAS: (*links op, terugpratend*) Bedankt voor de koffie en de borrel. Ik ga nu in het bos op verkenning uit.

PETER: (*midden op*) Aha, daar hebben we de eerste ooggetuige.

JAN-KLAAS: Bent u een van die buitenaardse wezens?

PETER: Ik ben journalist van de Oostervaartse Courant.

JAN-KLAAS: Dan bent u bij mij precies aan het juiste adres. Maar je kunt nooit weten, misschien zien ze er wel zo uit als u en ik.

PETER: Goed, wat heeft u allemaal gezien?

JAN-KLAAS: Dat zal ik u vertellen, het was afschuwelijk.

PETER: Wacht, ik schrijf het even op. (*haalt notitieboekje tevoorschijn met pen*)

JAN-KLAAS: Bent u zover?

PETER: Ja. Verder?

JAN-KLAAS: Het was afschuwelijk, zeg ik u.

PETER: Om hoe laat was dat eigenlijk?

JAN-KLAAS: Het was ongeveer half drie en het was afschuwelijk.

PETER: (*schrijft*) Afschuwelijk. En verder?

JAN-KLAAS: Heel Oostervaart was verlicht, alsof er een reusachtige schijnwerper... ik kijk uit het raam... en wat zie ik? Het was afschuwelijk.

PETER: (*schrijft*) Afschuwelijk. En verder?

JAN-KLAAS: Plotseling kwam hij over het land van boer Tuinstra vliegen, ik heb het met mijn eigen ogen gezien... Het was afschuwelijk. Ik heb er een droge keel van.

PETER: Wilt u iets drinken?

JAN-KLAAS: Dat zou niet slecht zijn. Misschien een borreltje, zodat ik weer een beetje tot rust kom.

PETER: (*roept voor bediening*) Hallo!

JAN-KLAAS: U moet harder schreeuwen, anders komt er geen mens.
HALLO!!!

GREET: (*van rechts*) Wat sta je nou te schreeuwen?

JAN-KLAAS: Dit is een journalist van de Oostervaartse Courant. Hij wil iets bestellen.

PETER: Dag, mijn naam is Peter Schrijver en ik maak een reportage over die buitenaardse wezens.

GREET: Ik ben er anders nog niet een tegen gekomen.

JAN-KLAAS: Misschien zijn ze onzichtbaar.

GREET: Hou toch eens op met dat geklets. (*tegen Peter*) Wat kan ik voor u doen?

PETER: (*tegen Klaas-Jan*) Een borreltje misschien?

JAN-KLAAS: Maak er maar een dubbele van, anders verdampt 'ie onderweg hier naar toe.

GREET: Als ik het niet dacht. Marion zal het zo brengen. En vertel die meneer niet zoveel kletspraatjes. (*af*)

JAN-KLAAS: Ik vertel nooit kletspraatjes.

PETER: Wat was er verder gebeurd?

JAN-KLAAS: Waar waren we gebleven?

PETER: (*leest*) Afschuwelijk, afschuwelijk... Bij afschuwelijk.

JAN-KLAAS: O ja, bij afschuwelijk. Ik zag hem dus over het land van boer Tuinstra vliegen. Ik krijg er geen woord meer uit.

MARION: *(van rechts met twee flinke borrelglazen)* Goede morgen, hier zijn de borrels.

JAN-KLAAS: Dit is mijn dochter Marion. Goed van je, dat je zo snel bent met die borrels.

PETER: Hallo, ik ben Peter Schrijver, journalist. Heeft u ook wat gezien?

MARION: Nou ja... Vreemd was het wel.

JAN-KLAAS: *(neemt glas van het dienblad)* Laat mij het woord maar doen, ik heb alles heel goed kunnen zien. Proost. *(drinkt)* Ah, daar knapt een mens van op.

MARION: *(geeft het andere glas aan Peter)* Drinkt u hem maar snel op, voordat mijn vader hem te pakken krijgt.

PETER: Proost. *(drinkt het glas leeg)*

JAN-KLAAS: Op een been kan ik niet staan.

PETER: *(tegen Marion)* Nog twee maal, alstublieft.

MARION: Pappa, nu al? Zo vroeg in de morgen?

JAN-KLAAS: Vandaag kan het niet anders, wat dacht je, hoe zenuwachtig ik wel niet ben? Ik moet een rustige hand hebben.

MARION: Nou ja, je moet het ook zelf weten.

JAN-KLAAS: Waar waren we gebleven?

PETER: *(leest weer)* Het was afschuwelijk.

JAN-KLAAS: Ja, het was afschuwelijk, ik kreeg van top tot teen kippevel. Plotseling was hij boven Oostervaart, pal boven mij.

PETER: Wat?

JAN-KLAAS: Die vliegende schotel.

PETER: Hoe zag 'ie eruit?

JAN-KLAAS: Afschuwelijk.

PETER: *(schrijft)* Afschuwelijk. En verder?

JAN-KLAAS: Plotseling schoot hij in een keer weg en verdween in het bos.

PETER: Afschuwelijk.

JAN-KLAAS: Dat zeg ik.

MARION: *(op met twee borrels)* Zo, dit is voorlopig genoeg, pappa.

JAN-KLAAS: Ja, 't is al goed, maar ik moet mij een beetje moed indrinken. Dadelijk ga ik het bos in.

PETER: Wat, u gaat nu het bos in, waar het ruimteschip terecht is gekomen?

JAN-KLAAS: Dat is mijn plicht als hoofdagent van Oostervaart.

PETER: Dan ga ik mee.

JAN-KLAAS: Daar drinken we op. Proost. *(drinkt)*

PETER: Proost. *(drinkt, beide gaan midden af)*

MARION: *(pakt de lege glazen)* Hopelijk overkomt hen niets.

FRIEDA: *(links op, dienblad met thee en Brinta)* Voilà.

MARION: Moet ik je helpen?

FRIEDA: Gaat zo ook wel, doe de deur maar even open. Voor wie is dit eigenlijk? Is er soms een ziekentransport aangekomen?

MARION: Nee, alleen een zekere Thomas Siecklic.

FRIEDA: Nou, je moet inderdaad wel knap ziek zijn, wil je kruidenthee en Brinta voor 't ontbijt hebben.

MARION: Ja, hij heeft problemen met de spijsvertering.

FRIEDA: Als ik dat had geweten, had ik een flinke scheut slaolie door zijn Brinta gedaan.

MARION: Breng het hem maar gauw. *(doet voor Frieda de deur open)* Met hem kunnen we nog wat beleven. *(gaat met glazen links af. Nori en Rena midden op, eventueel in metaal-kleurige kleding, vreemde kapsels, rode stippen in het gezicht enz.)*

NORI: Brl. Brl. Brl. Brl.

RENA: Brl. Brl. Brl.

NORI: Brlbrlbrlbrl?

RENA: Brlbrlbrl.

NORI: Brlbrlbrlbrl.

RENA: Brlbrlbrlbrlbrlbrlbrl.

NORI: *(draait aan een knop op zijn lichaam)* Dos widanje... bon giorno... buenas dias... bonjour... good morning... guten Tag... Goeie dag! Ja, ik heb 'm! Nu nog eventjes fijn afstemmen. *(neemt plaatselijke dialect over)* Goeiedag, hoe gaat het met jullie, ach ja, gaat wel, de taalsimulator doet 't uitstekend. Zo en nu bij jou, Rena. *(draait bij Rena aan een knop)* Aaaaah, kortsluiting. En wat nu?

RENA: Brlbrlbrl?

NORI: Brlbrl. Dan moet ik jou handmatig instrueren. Brl.

RENA: Brl.

NORI: Hallo, hoe gaat 't met je?

RENA: *(monotoon)* H a l l o , h o e g a a t ' t m e t j e ?

NORI: Brl. Hallo, hoe gaat 't met je?

RENA: Hallo, hoe gaat 't met je?

NORI: Even zien, wat nog meer? Misschien... smakelijk eten, smakelijk eten.

RENA: S m a k e l i j k e t e n .

NORI: Smakelijk eten.

RENA: Smakelijk eten.

NORI: Mooi zo, wat nog meer? O ja... Mooi weer vandaag, mooi weer vandaag.

RENA: Mooooooooiiiiiiii weeeeeeeeeeeeer vaaaaaaandaaaaaaaag

NORI: Brlbrl. Mooi weer vandaag.

RENA: Mooi weer vandaag.

NORI: Zo, dat moet voldoende zijn. Brlbrlbrl.

RENA: Brlbrl.

FRIEDA: (*van rechts met leeg dienblad*) Ah, daar zijn de nieuwe hotelgasten al. Goede morgen.

NORI: Goede morgen.

RENA: Hallo, hoe gaat 't met je?

FRIEDA: Goed hoor, en met jou dan?

RENA: Smakelijk eten.

NORI: (*geeft Rena een por*) Hahaha, wij zijn...

FRIEDA: De kamers zijn al klaar. U komt toch uit Wassenaar?

NORI: Ja ja, uiteraard...

FRIEDA: Dat dacht ik al. U ziet er zo grappig uit.

NORI: Wij?

FRIEDA: Waar heeft u dat gekocht? Bij C & A?

RENA: Mooi weer vandaag.

FRIEDA: (*verbaasd*) Ja? Mooi weer.

NORI: Waar is onze kamer?

FRIEDA: Hier, rechts de trap op, kamer 5, u kunt zich direct omkleden, want uw koffers zijn er al. (*geeft sleutel*)

NORI: Welke koffers?

FRIEDA: Uw koffers. Die had u immers al vooruit gestuurd.

NORI: Ja ja ja.

FRIEDA: Daarna kunt u weer beneden komen, want het ontbijt is klaar.

NORI: Dank u. (*tegen Rena*) Kom mee.

RENA: Hallo, hoe gaat 't met je?

FRIEDA: Goed hoor, dank je wel. (*Nori trekt Rena de kamer uit, beide rechts af*) Aparte types, die figuren uit Wassenaar. (*schudt haar hoofd*)

GREET: (*links op*) Waarom sta je zo met je hoofd te schudden?

FRIEDA: Die hotelgasten uit Wassenaar zijn aangekomen.

GREET: Kijk eens aan, die zijn mooi op tijd.

FRIEDA: Ze hadden wel een beetje vreemde kleren aan, die mensen uit Wassenaar.

GREET: Pas maar op, dat ze je niet horen, zij hebben nu eenmaal een andere mode dan wij.

FRIEDA: Volgens mij is zij een beetje simpel. Ze heeft twee keer gevraagd hoe het met mij ging.

GREET: Nou zeg, dat is toch hartstikke aardig van haar?

FRIEDA: En toen zei ze 'smakelijk eten'.

GREET: Misschien heeft ze wel honger. Maak het ontbijt voor die twee maar klaar.

FRIEDA: Ja, is goed. Die zieke gast wil een glas mineraalwater, hij heeft last van brandend maagzuur. *(af)*

THOMAS: *(van rechts)* Mevrouw, ik wil liever geen...

GREET: Wat kan ik voor u doen?

THOMAS: Mooi, dat ik u hier tref, ik heb een paar verzoekjes.

GREET: U zegt 't maar.

THOMAS: Ten eerste heb ik in plaats van mineraalwater misschien toch liever een glas karnemelk, vanwege de stoelgang.

GREET: Momentje *(gaat naar deur links, opent die en roept naar binnen)* Marion, in plaats van mineraalwater karnemelk voor meneer Siecklic.

MARION: *(off stage)* Komt er aan!

GREET: Kan ik verder nog iets voor u doen?

THOMAS: In de ontbijtzaal tocht het zo verschrikkelijk, ik heb ontzettend last van reumatiek.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto